

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/55/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7120210328
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Popovičová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7120210328.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Popovičovej a členiek senátu JUDr. Aleny Mikovej a JUDr. Slávky Zborovjanovej v spore žalobcu: Stavebné bytové družstvo I. Košice, so sídlom v Košiciach, Vojenská 14, IČO: 31 661 734, zastúpený HUSAR AND PARTNERS S.R.O., advokátska kancelária so sídlom v Košiciach, Vojenská 14 proti žalovanému: A. A. B., nar. X.X.XXXX, bytom v C., D. X, v konaní o zaplatenie 1.923,52 eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 9.9.2022 č.k. 25C/31/2020-140 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo vyhovujúcom výroku a vo výroku o trovách konania.

Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice I (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi príslušenstvo pohľadávky vyčíslené vo výroku rozsudku do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Konanie v časti o zaplatenie istiny 1.923,52 eur zastavil. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnej výške.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa pôvodne žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia 1.923,52 eur s prísl. (poplatkom z omeškania) titulom nedoplatku na nájomnom.

3. Nakoľko žalobca vzal žalobu v časti istiny späť z dôvodov, že žalovaný po začatí konania žalobou uplatnenú istinu uhradil, súd prvej inštancie v súlade s § 144, § 145 ods. 1 a § 146 ods. 1 C.s.p. konanie v časti o zaplatenie 1.923,52 eur zastavil.

4. Predmetom konania tak zostal nárok žalobcu na zaplatenie príslušenstva z pôvodne uplatnenej listiny, teda poplatku z omeškania, ktorý vyčíslil v petite žalobného návrhu.

5. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní vzal za preukázané, že strany sporu uzavreli nájomnú zmluvu, ktorej predmetom sa stal družstevný byt, prenechaný žalovanému dňom 27.10.2008 do užívania. Z mesačného zálohového predpisu predloženého žalobcom, platným od 1.1.2020 súd zistil, že záloha bola stanovená vo výške 241,63 eur.

6. Z čl. 4 zmluvy o nájme súd zistil, že žalovaný sa zaviazal uhrádzať žalobcovi nájomné a úhrady za plnenia poskytované s užívaním bytu vo výške stanovenej vo výpočte úhrady. Z čl. 5 zmluvy vyplynulo, že nájomné a úhrada za plnenia poskytované s užívaním bytu sa platia do 15. dňa bežného mesiaca. Ak nájomca nezplatí túto úhradu do 5 dní po jej zročnosti, t.j. do 20. dňa bežného mesiaca, je povinný uhradiť poplatok z omeškania.

7. Podľa čl. 40 Stanov žalobcu, nájomné a úhrada za plnenie poskytované s užívaním bytu, ak člen-nájomca družstevného bytu nezaplatí zálohu na nájomné a zálohu na úhradu za plnenia poskytované s užívaním bytu spolu s čiastkou uvedenou v odst. 3, do pätnástich dní po jeho splatnosti, je povinný zaplatiť družstvu poplatok z omeškania 0,5 promile za každý deň omeškania, najmenej však 0,83 eur za každý i začatý mesiac omeškania /vládne nariadenie č.87/95 paragr.4/.

8. Po právnom posúdení nároku žalobcu v zmysle § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka , § 4 nar. vlády č. 87/1995 Z.z. dospel súd prvej inštancie k názoru, že žalobcom uplatnený a vyčíslený poplatok z omeškania je dôvodný, preto žalobe v zmysle petitu žalobného návrhu vyhovel.

9. Na zdôvodnenie rozhodnutia uviedol, že v konaní nebolo pochyb o tom, že žalovaný si neplnil povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o nájme družstevného bytu, preto žalobcovi vznikol nárok na poplatok z omeškania, ktorý priznal vo výške vyplývajúcej z § 4 nar. vlády č. 87/1995 Z.z., teda vo výške 0,5 promile z dlžnej sumy, najmenej vo výške 0,83 eura za každý i začatý mesiac omeškania.

10. Žalobca súdu predložil dňa 8.10.2021 opis karty žalovaného, z ktorej je zrejmé, že v januári 2020 mal žalovaný na základe mesačného zálohového predpisu uhradiť sumu vo výške 241,63 eur, pričom uhradil sumu 11,15 eur, preto súd priznal poplatok z omeškania zo sumy vo výške 230,48 eur. Vo februári 2020 mal žalovaný na základe mesačného zálohového predpisu uhradiť sumu vo výške 241,63 eur, pričom uhradil sumu 240 eur, preto súd priznal poplatok z omeškania zo sumy vo výške 1,63 eur. Príslušenstvo pohľadávky, t. j. poplatok z omeškania bol žalobcovi priznaný od 20. teho dňa do dátumu, kedy žalovaný postupne uhradil istinu, t.j. 23.6.2021, 23.8.2021 a 5.11.2021, teda v súlade s vyššie uvedeným priznal 0,5 ‰ z dlžnej sumy 230,48 eur za každý deň omeškania od 20.12.2019 do 23.6.2021, 0,5 ‰ z dlžnej sumy 1,63 eur

za každý deň omeškania od 20.1.2020 do 23.6.2021, 0,5 ‰ z dlžnej sumy 241,63 Eur za každý deň omeškania od 20.2.2020 do 23.6.2021, 0,5 ‰ z dlžnej sumy 241,63 Eur za každý deň omeškania od 20.3.2020 do 23.6.2021, 0,5 ‰ z dlžnej sumy 241,63 Eur za každý deň omeškania od 20.4.2020 do 23.8.2021, 0,5 ‰ z dlžnej sumy 241,63 Eur za každý deň omeškania od 20.5.2020 do 23.8.2021, 0,5 ‰ z dlžnej sumy 241,63 Eur za každý deň omeškania od 20.6.2020 do 23.8.2021, 0,5 ‰ z dlžnej sumy 241,63 Eur za každý deň omeškania od 20.7.2020 do 5.11.2021, 0,5 ‰ z dlžnej sumy 241,63 Eur za každý deň omeškania od 20.8.2020 do 5.11.2021, to všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Výška úroku z omeškania bola určená v súlade s ustanovením § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 4 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.

11. Preto rozhodol tak ako vyplýva z enunciátu rozsudku a žalovaného zaviazal zaplatiť súdom vyčíslené príslušenstvo pohľadávky.

12. O trovách konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 256 ods. 1 C.s.p. a žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania. Vychádzal z toho, že v časti, v ktorej bolo konanie zastavené, zastavenie konania zavinil žalovaný, ktorý uhradil istinu po podaní žaloby a v zostávajúcej časti bol žalobca úspešný.

13. Proti tomuto rozsudku, a to proti jeho vyhovujúcemu výroku a výroku o trovách konania v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. a/, b/ C.s.p. a odvolaciemu súdu navrhol, aby rozsudok v napadnutom rozsahu zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V dôvodoch odvolania namietal, že v danej veci neboli splnené procesné podmienky v konaní pred súdom prvej inštancie, nakoľko súd sa nezaoberal námietkou miestnej nepríslušnosti, vznesenou zo strany žalovaného pri prvom procesnom úkone, ktorý mu patril. Na opakovanú námietku miestnej nepríslušnosti súdu žalovaný poukazoval aj po otvorení prvého pojednávania vo veci.

14. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol odvolaciemu súdu, aby rozsudok potvrdil ako vecne správny a uplatnil náhradu trov odvolacieho konania. Žalovaný po prvýkrát namietal miestnu nepríslušnosť súdu až v rámci podaného odvolania. Takáto námietka nebola uplatnená v zmysle § 41 C.s.p. včas.

15. Žalovaný v reakcii na vyjadrenie žalobcu zotrval na svojej odvolacej argumentácii. Uviedol, že prvýkrát vzniesol námietku miestnej nepríslušnosti súdu v odpore voči platobnému rozkazu. Miestom jeho trvalého pobytu je Dúhová 9, preto miestne príslušným súdom bol Okresný súd Košice II.

16. Žalobca v reakcii na vyjadrenie žalovaného zotrval na svojej doterajšej argumentácii.

17. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 C.s.p., z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov, postupom podľa § 379 a § 380 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je opodstatnené.

18. Vychádzajúc z obsahu odvolania niet pochyb o tom, že žalovaný odvolaním napadol vyhovujúci výrok rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým mu bola uložená povinnosť žalovanému plniť a tiež výrok o trovách konania. Odvolacie dôvody, uvedené žalovaným v odvolaní sa žiadnym spôsobom netýkajú výroku, ktorým konanie bolo v časti istiny zastavené, preto tento výrok sa ani nestal predmetom odvolacieho prieskumu.

19. Pokiaľ ide o vyhovujúci výrok, ktorým bola uložená žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi tam vymedzený poplatok z omeškania, rozsudok je v tomto výroku vecne správny, preto odvolací súd v súlade s § 387 ods. 1 C.s.p. tento potvrdil.

20. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 21.3.2024 o 8.45 hod. v pojednávacej miestnosti č.d. 210/II. posch., pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 15.3.2024 na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach, v zmysle ust. § 219 ods. 3 C.s.p..

21. Žalovaný namietal odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. a/ a b/ C.s.p. teda, že neboli splnené procesné podmienky a súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

22. Vychádzajúc z obsahu odvolania je zrejmé, že žalovaný namieta aj odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. c/ C.s.p. teda, že rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd.

23. Podstatou odvolacej argumentácie žalovaného je tvrdenie, že napriek jeho námietke o miestnej nepríslušnosti rozhodol vo veci miestne nepríslušný súd.

24. Z obsahu spisu vyplynulo, že súd prvej inštancie vo veci vydal dňa 26.10.2020 platobný rozkaz č.k. 25C/31/2020-30, ktorý bol doručený žalovanému dňa 16.11.2020. Žalovaný v zákonom stanovenej lehote podal voči platobnému rozkazu odpor, v ktorom okrem iného „upozornil tiež na vplyv pre správne určenie príslušnosti súdu“.

25. Na pojednávaní vo veci dňa 28.1.2022, ktorého sa zúčastnil aj žalovaný sa žalovaný k otázke miestnej príslušnosti súdu žiadnym spôsobom nevyjadril.

26. Podľa § 14 C.s.p. všeobecným súdom fyzickej osoby je súd, v ktorého obvode má fyzická osoba adresu trvalého pobytu.

27. Podľa § 41 C.s.p. súd skúma miestnu príslušnosť iba na námietku žalovaného uplatnenú najneskôr pri prvom procesnom úkone, ktorý mu patrí; výlučnú miestnu príslušnosť skúma aj bez námietky na začiatku konania.

28. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný nevzniesol námietku miestnej nepríslušnosti vec prejednávajúceho súdu pri prvom úkone, ktorý mu patril, a to v odpore voči platobnému rozkazu.

29. V tomto odpore síce uviedol, že „upozorňuje tiež na vplyv pre správne určenie príslušnosti súdu“, z obsahu tohto podania však nemožno jednoznačne vyvodiť, žeby týmto podaním mienil vzniesť námietku, že vo veci rozhoduje miestne nepríslušný súd a túto aj riadne odôvodnil.

30. Odvolací súd preto konštatuje, že v danom prípade nerozhodol vo veci nesprávne obsadený súd, teda miestne nepríslušný súd, keďže námietka miestnej nepríslušnosti nebola vznesená v zákonom

stanovených lehotách a nemožno tak dospieť k záveru, že by v danom prípade chýbali podmienky konania pre rozhodnutie vo veci. Súčasne odvolací súd dospel k záveru, že neboli porušené ani procesné normy, teda súd prvej inštancie sa nedopustil nesprávneho procesného postupu.

31. Aj za situácie, pokiaľ by odvolací súd pripustil, že žalovaný vzniesol námietku miestnej nepríslušnosti už v odpore voči platobnému rozkazu, táto skutočnosť by nemohla privodiť zmenu rozhodnutia, keďže z dôsledku zmeny právnej úpravy došlo k preneseniu právomoci pri výkone súdnictva z Okresného súdu Košice II na Okresný súd Košice I.

32. Podľa § 18m ods. 1 prechodných ustanovení k zriadeniu Mestského súdu Košice zák. č. 371/2004 Z.z. sa Okresný súd Košice I od 1. júna 2023 označuje ako Mestský súd Košice.

33. Podľa § 18m ods. 2 cit. zákona výkon súdnictva, všetky práva a povinnosti vrátane správy majetku štátu, práva a povinnosti z pracovno-právnych vzťahov a štátnozamestnaneckých vzťahov a iných právnych vzťahov a práva a povinnosti z osobitných vzťahov sudcov a príseďacích z radov občanov k štátu prechádzajú od 1. júna 2023 z Okresného súdu Košice II a Okresného súdu Košice-okolie na Mestský súd Košice.

34. Vychádzajúc z vyššie cit. zákonných ustanovení, počnúc 1. júna 2023 výkon súdnictva prechádza z Okresného súdu Košice II na mestský súd a Okresný súd Košice I sa označuje ako Mestský súd Košice. V dôsledku tejto udalosti nemožno ani vec postúpiť na Okresný súd Košice II, miestne príslušný v čase začatia konania, keďže výkon súdnictva z tohto súdu prešiel na Mestský súd Košice (pôvodne Okresný súd Košice I).

35. Z týchto dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok v napadnutej vyhovujúcej časti vrátane výroku o trovách konania podľa § 387 ods. 1 C.s.p., ako vecne správny.

36. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že úspešnému žalobcovi priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalovanému.

37. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).